

La tribuna

Sí al progrés. Sí a Europa

La resolució dels nostres maldecaps va agafada de la mà de l'ambició europeista

JOSEP
Roig

«Cap persona és una illa, completa en si mateixa. Les persones som, cadascuna, bocins del continent, parts del tot. Si la mar s'emporta un tros de terra, Europa perd. La mort de qualsevol persona em debilita, perquè estic lligat a la humanitat. Per això, mai preguntis per qui toquen les campanes, toquen per tu». Aquesta reflexió escrita el 1624 pel poeta metafísic anglès **John Donne**, reflecteix força bé l'esperit i la raó per la qual els Progressistes entenem que Andorra ha de negociar un acord marc d'associació amb la Unió Europea.

Andorra no és una illa al mig dels Pirineus, descontextualitzada política, econòmica, social ni culturalment d'Europa ni dels seus veïns, França i Espanya. Per als andorrans, Europa no és ni ha estat mai l'estranger. Europa és casa nostra. Formem part d'Europa. Som veïns. Som veïns porta a porta.

I quan sento veus contràries a fer més estrets els llaços que ens uneixen amb Europa, no puc evitar escoltar el repic de campanes a mort que evoca **John Donne** en les seves meditacions, però tocant per a nosaltres, per a Andorra.

Tocant per als nostres empresaris, autònoms i treballadors, perquè sense un acord d'associació amb la Unió Europea no podran accedir mai al mercat únic europeu amb condicions favorables.

Tocant per als nostres joves, perquè sense un acord d'associació se'ls nega la possibilitat d'estudiar i treballar en tot l'espai de la Unió en igualtat de condicions amb els joves dels estats membres.

Tocant per a l'arribada d'inversió estrangera productiva, perquè sense un Acord d'Associació aquesta arribada d'inversió estrangera es complica, es fa inviable, i aturem un dels motors

TORANGE

que ha de dinamitzar la nostra economia. Tocant per a la banca andorrana, perquè sense un acord d'associació reduim a zero les poques possibilitats que ja té de competir dins del mercat financer global sense traves ni sospites, negant-li la possibilitat que sigui reconeguda arreu.

La crisi econòmica i financera internacional que va començar el 2008 ha malmès en bona part l'economia andorrana, deixant en evidència una crisi interna que no és pas conjuntural sinó estructural.

L'assumpció i desenvolupament, a partir del setembre del 2009, dels compromisos internacionals en matèria de transparència i l'activitat financera i la negociació que el Govern presidit per Jaume Bartumeu va promoure de l'Acord monetari amb la Unió Europea l'any 2010, han portat a un nou escenari de l'activitat bancària.

D'altra banda, la mala gestió de la crisi de la BPA per part del Govern

Sense un acord d'associació reduim a zero les poques possibilitats que ja té la banca andorrana de competir al mercat financer global

de DA ha malmès molt fortament el sistema bancari i financer. Alhora, l'obligada adequació de la nova normativa financera ha fet que el negoci bancari s'hagi hagut de ressituar, fent baixar els beneficis del sector. Aquesta reducció repercutirà en els ingressos públics deixant les caixes de l'Estat ben poc guarnides.

En els darrers vuit anys Andorra no ha definit prou clarament el context internacional en el qual es vol moure i, en la legislatura que ara s'acaba, el Govern ha abandonat la voluntat de compartir les línies polítiques i les opcions de negociació amb la Unió Europea, substituint-les pel secretisme i l'opacitat. Les reformes necessàries que cal debatre, tots els esforços ne-

cessaris per reduir el dèficit de l'Estat, així com les propostes per aconseguir una positiva inversió estrangera, no arribaran a bon port si el mercat en el qual s'han de moure els agents econòmics no garanteix drets i deures compartits, ni tampoc s'aconsegueix i garanteix la possibilitat que les empreses i professionals d'Andorra puguin competir en igualtat d'oportunitats.

L'acord comercial i duaner amb Europa que es va començar a aplicar el primer de juliol del 1991 ha estat i és positiu per a Andorra. Tanmateix ara cal un pas més per reforçar l'embranchament amb la Unió Europea. Convé trobar un acord-marc que fixi els procediments per assumir la normativa europea –l'anomenat cabal

comunitari– la interpretació de les normes i la manera de procedir en cas de conflicte. Per a Andorra és necessari i urgent.

Europa és, abans de tot, una opció positiva. Si Europa progressa, Andorra progressa. Perquè més Europa és més Andorra. I en aquesta perspectiva cal, de manera prioritària, buscar els camins i els procediments que permetin en el futur defensar millor els nostres interessos com a país i que afavoreixin una influència en les decisions que ens afectin.

L'actual debilitat de les finances públiques no pot disculpar que no s'encarin els reptes polítics del moment, especialment perquè l'inici de la resolució dels nostres propis maldecaps va agafada de la mà d'una profunda ambició europeista.

No existeix una solució nacional que permeti que ens en sortim sols, girant-nos d'esquena a Europa. Ara ja no hi ha excusa.≡

Cap de llista nacional de Progressistes-SDP